

Kovács Gergő

Mindig velem

Édesapám, első férfi,
mozzanataim idézi.
Régi emlékeim róla,
gyermek érzelmek, ki tudja?

Úton-útfélen is társam,
édesapám hasonmásam.
Lépteim mind elé járnak,
s legénytolla hull fiának.

Vigaszom és bátorítóm,
bölcs élete útravalóm.
Ifjú lelkét, már átadta.
Mi a titka? Sosem mondta.

Édesanyám, első asszony,
utam védi, mint őrtorony.
Egy érintés, csak még egyszer,
ölelése, nekem tenger.

Biztonságom s büszkeségem,
örömöm is neki legyen.
Dicsérete vigyázó kar,
mindig velem, mindig szárnyal.

Bölcs szavaik, lelkem fénye,
s ifjú óráimnak bére.
Örökké előttem jártok,
szép családom, szép virágok.

Bocsátsátok életemet,
tova szálló féltésemet.
Búcsú szavak erőtlenek,
korommal jár, de értetek.

Szenvedéstek, elszenvedem,
s ha tűrtök, én is szüntelen.
Régi sétánk most is velem,
boldog békém, elengedem.